

disputants-חולקים ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

סוכה-לולב הגזול		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
עקום דומה למגל											■	◊	לב.	
לא אמרן אלא לפניו, אבל לאחריו - ברייתיה הוא.	רבא:										■	◊	לב.	
לצדדין כלפניו דמי	רב נחמן:									◊	■	◊	לב.	
כלאחריו דמי.	ואמרי לה:									◊	■	◊	לב.	
האי לולבא דסליק בחד הוצא - בעל מום הוא, ופסול.	ואמר רבא:										■	◊	לב.	
נפרצו עליו כו'											■	<	לב.	
נפרצו - דעביד כי חופיא, נפרדו - דאיפרוד אפרודי.	רב פפא:										■	◊	לב.	
נחלקה התיומת מהו?	בעי רב פפא:											◊	לב.	
ניטלה התיומת - פסול.	תא שמע, דאמר ר' מתון אמר רבי יהושע בן לוי:										■	◊	לב.	
מאי לאו - הוא הדין נחלקה?												?	לב.	
לא, ניטלה שאני, דהא חסר ליה.												!	לב.	
נחלקה התיומת - נעשה כמי שניטלה התיומת, ופסול.	איכא דאמרי, אמר ר' מתון אמר רבי יהושע בן לוי:											!	לב.	
רבי יהודה אומר.												■	<	לב.
כפות תמרים - כפות, אם היה פרוז - יכפתנו.	תניא, רבי יהודה אומר משום רבי טרפון:											■	◊	לב.
ממאי דהאי כפות תמרים דלולבא הוא? אימא חרותא	רבינא לרב אשי:											?	◊	לב.
בעינא כפות, וליכא.	[רב אשי]											!	◊	לב.
ואימא אופתא	[רבינא]											?	◊	לב.
כפות מכלל דאיכא פרוז, והאי כפות ועומד לעולם.	[רב אשי]											!	◊	לב.
ואימא כופרא	אמר ליה:											?	◊	לב.
דרכיה דרכי נעם וכל נתיבתיא שלום כתיב.	אביי:											!	◊	לב.
ואימא תרתי כפי דתמרי:	רבא תוספאה לרבינא:											?	◊	לב.
כפת כתיב.	[רבינא]											!	◊	לב.
ואימא חדא	[רבא תוספאה]											?	◊	לב.
לההוא כף קרי ליה.	[רבינא]											!	◊	לב.
ציני הר הברזל כשרה.												■	<	לב.
לא שנו אלא שראשו של זה מגיע לצד עיקרו של זה, אבל אין ראשו של זה מגיע לצד עיקרו של זה - פסול.	אביי:											■	◊	לב.
ציני הר הברזל פסולה.	תניא נמי הכי:											■		לב.
כשרה	והא אנן תנן:											?		לב.
אלא שמע מינה כאביי, שמע מינה.												!		לב.
ואיכא דרמי ליה מימרא.												?		לב:
ציני הר הברזל כשר	תנן:											■	?	לב:

disputants-חולקים ♦ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה ◊ insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת < מעשה-story O	מימרא-statement ■ קושיא-challenge † שאלה-question ^ תירוץ-answer ! ראיה-proof ■
מקרא-key:	

סוכה-לולב הגזול		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
פסולה	והתניא:									■	‡		לב:
לא קשיא: כאן - שראשו של זה מגיע לצד עיקרו של זה, כאן - שאין ראשו של זה מגיע לצד עיקרו של זה.	אביי:										!		לב:
שתי תמרות יש בגיא בן הנם ועולה עשן מביניהם, וזהו ששנינו ציני הר הברזל כשרות, וזו היא פתחה של גיהנם.	רבי מריון אמר רבי יהושע בן לוי, ואמרי לה תני רבה בר מרי משום רבן יוחנן בן זכאי:											◊	לב:
לולב שיש בו שלשה טפחים.													לב:
שיעור הדס וערבה - שלשה, ולולב ארבעה, כדי שיהא לולב יוצא מן ההדס טפח.	רב יהודה אמר שמואל:									♦	■	◊	לב:
שדרו של לולב צריך שיצא מן ההדס טפח.	רבי פרנך אמר רבי יוחנן:									♦	■	◊	לב:
לולב שיש בו שלשה טפחים כדי לנענע בו - כשר.	תנן:									‡	◊		לב:
אימא: וכדי לנענע בו כשר. מר כדאית ליה, ומר כדאית ליה.											!	◊	לב:
שעור הדס וערבה - שלשה, ולולב - ארבעה.	תא שמע:										‡	◊	לב:
מאי לאו - בהדי עלין											‡		לב:
לא, לבד מעלין.											!	◊	לב:
שיעור הדס וערבה - שלשה, ולולב - ארבעה.	גופא:											■	לב:
באמה בת חמשה טפחים.	רבי טרפון:											◊	לב:
שרא ליה מריה לרב טרפון השתא עבות שלשה לא משכחינן, בת חמשה מבעיא?	רבא:										‡		לב:
אמה בת ששה טפחים עשה אותה בת חמשה, צא מהן שלשה להדס, והשאר ללולב, כמה הוה להו - תלתא ותלתא חומשי.	כי אתא רב דימי אמר:											◊	לב:
קשיא דשמואל אדשמואל, הכא אמר רב יהודה אמר שמואל: שיעור הדס וערבה שלשה, והתם אמר רב הונא אמר שמואל: הלכה כרבי טרפון											‡	◊	לב:
לא דק.											!	◊	לב:
אימר דאמרינן לא דק לחומרא, לקולא מי אמרינן לא דק?											‡	◊	לב:
אמה בת חמשה טפחים עשה אותה ששה, צא מהן שלשה להדס והשאר ללולב. כמה הוה להו - תרי ופלגא.	כי אתא רבין אמר:											◊	לב:
סוף סוף קשיא דשמואל אדשמואל											‡	◊	לב:
לא דק, והיינו לחומרא לא דק											!	◊	לב:
הלכה כרבי טרפון.	דאמר רב הונא אמר שמואל:										■	!	לב:
הדס הגזול והיבש - פסול.												■	לב:
של אשרה ושל עיר הנדחת - פסול.												■	לב:
נקטם ראשו, נפרצו עליו, או שהיו ענביו מרובות מעליו - פסול.												■	לב:
ואם מיעטן - כשר.												◊	לב:
ואין ממעטין ביום טוב.												◊	לב:
(ויקרא כג) ענף עץ עבת - שענפיו חופין את עצו. ואי זה הוא - הוי אומר זה הדס.	תנו רבנן:											◊	לב:
ואימא זיתא												‡	לב:
בעינן עבת וליכא.												!	לב:

disputants-חולקים ♦ ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ■ ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

סוכה-לולב הגזול		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ואימא דולבא											◊	לב:
בעינן ענפיו חופין את עצו וליכא.											!	לב:
ואימא הירדוף										◊	;	לב:
(משלי ג) דרכיה דרכי נעם וליכא.											!	לב:
(זכריה ח) האמת והשלום אהבו.	רבא אמר מהכא:										!	לב:
קלוע כמין קליעה ודומה לשלשלת - זהו הדס.	תנו רבנן:										■	לב:
ענף עץ עבת - עץ שטעם עצו ופריו שוה, הוי אומר זה הדס.	רבי אליעזר בן יעקב:										■	לב:
עץ עבות - כשר, ושאינו עבות - פסול.	תנא:										■	לב:
היכי דמי עבות?											^	לב:
והוא דקיימי תלתא תלתא טרפי בקינא.	רב יהודה:										♦ !	לב:
אפילו תרי וחד.	רב כהנא:										♦ !	לב:
רב אחא בריה דרבא מהדר אתרי וחד, הואיל ונפיק מפומיה דרב כהנא.	[רב אחא בריה דרבא]										O	לב:
אבא, לההוא הדס שוטה קרי ליה.	מר בר אמיר לרב אשי:										■	לב:
נשרו רוב עליו ונשתיירו בו מיעוט - כשר, ובלבד שתהא עבותו קיימת.	תנו רבנן:										■	לב:
הא גופא קשיא אמרת נשרו רוב עליו כשר, והדר תני ובלבד שתהא עבותו קיימת, כיון דנתרי להו תרי - עבות היכי משכחת לה?											;	לב:
משכחת לה באסא מצראה, דקיימי שבעה שבעה בחד קינא, דכי נתרי ארבעה פשו להו תלתא.	אביי:										!	לב: